

Itinatatag ng Roma ang Pangitain - Bilang Labinlima

Ang Pangwakas na Pagsubok: Pagkamulat sa Propetikong Kontrobersiya hinggil sa Larawan ng Halimaw

Jeff Pippenger
2024-09-03

Nasa panahon na tayo ng pagsubok hinggil sa larawan ng hayop, at ang unang propetikong kontrobersiya sa kasaysayan ng Adbentismo ay ngayo’y nauulit. Noong Hulyo ng 2023, bumaba si Miguel na Arkanghel upang pukawin ang mga patay na tuyong buto na binanggit ni Ezequiel, na pinaslang at nakahandusay sa lansangan ng dakilang lungsod na yaon, ng Sodoma at Ehipto. Doon, sa kabanata labing-isa ng Pahayag, sila ay ibinangon mula sa kanilang pagkakatulog ng kamatayan sa pamamagitan ng pagkakaloob ng Espiritu. Sa kabanata tatlumpu’t pito ng Ezequiel, ang mensahe ng apat na hangin ay kinikilala bilang mensaheng nagbabago sa mga patay na tuyong buto—na kinikilala bilang buong sambahayan ng Israel—upang maging hukbo ng Panginoon. Ang propetang Daniel ay kumakatawan sa dalawang pinaslang na saksi ni Juan, at kumakatawan din siya sa mga nasa libis ng mga patay na tuyong buto, gayundin sa mga matalinong dalaga sa talinghaga.

Nang tuparin ng mga Millerita ang talinghaga, kinilala nila na ang kanilang karanasan ay kinakatawan sa talinghaga. Ang isang daan at apatnapu’t apat na libo ay kinakailangan ding kilalanin na sila’y dating nasa panahon ng pagkaantala. Gaya ni Daniel sa kabanata siyam, kailangan nilang kilalanin na sila’y nangalat sa lupain ng mga kaaway, gaya ng kinakatawan ng pitong panahon ng Levitico dalawampu’t anim, at maunawaan din ang lihim na larawan ng mga hayop ni Nebukadnezar.

Sa bawat isa sa mga linyang ito ay inilalarawan ang isang propetikong pagsubok mula sa salita ng Diyos. Ang dalawang saksi na patay sa lansangan ay napuspos ng Espiritu nang sila’y muling binuhay. Ang mga patay na buto ni Ezekiel ay kailangang makarinig ng isang propetikong mensahe. Si Daniel ay pinag-aaralan ang mga sulatin ni Moises at ni Jeremias nang siya’y magising sa kanyang kalagayang nangalat. Sa ikalawang kabanata, si Daniel at ang tatlong mararangal ay sa talinghaga’y ginising sa katotohanang sila’y nailagay sa ilalim ng isang dekreto ng kamatayan, at pagkaraan, ang liwanag na propetiko na noon ay nakatago at saka inalisan ng selyo ay sumagip kay Daniel at sa tatlo niyang kaibigan. Ang mga dalaga sa talinghaga ay ginising ng isang “sigaw” sa hatinggabi. Ang mga Millerita ay napukaw nang inalis ni Cristo ang Kanyang kamay mula sa mga bilang sa tsart. Sa lahat ng anim na saksi, isang propetikong mensahe ang gumigising sa mga patay o natutulog. Pagkatapos, ito’y nagbubunga ng isang pagsubok kung saan dalawang uri ng nahahayag sa pagtatapos ng proseso ng pagsubok.

Batay sa mga linyang ito, napagtitibay na, kapag ang isang daan at apatnapu’t apat na libo ay ginising sa mga huling araw, ito’y ang mensahe ni Ezekiel hinggil sa apat na hangin, at ang kay

Moises hinggil sa pagpapangalat nang pitong ulit sa Levitico kabanata dalawampu't anim. Ito ang mensahe ng pagkabuhay na mag-uli na dinadala ni Miguel na arkanghel. Ito ang mensahe ng lihim na panaginip ni Nebukadnezar tungkol sa larawan ng mga hayop.

Sinusubok ang mga dalaga batay sa kung taglay nila ang langis, na kinikilala bilang “ang mga mensahe ng Espiritu ng Diyos.” Ang mga Millerita ay napukaw nang mapagtanto nila na sila ay tinukoy sa makahulrang salita ng Diyos, at gayundin nang makita nila na ang gayunding ebidensiya na unang nag-udyok sa kanila na ipanghula ang 1843 ay, sa katunayan, ang siyang nagpapahayag na ang ipinanghula ay Oktubre 22, 1844. Batay sa mga linyang ito, napagtitibay na kapag ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay napukaw sa mga huling araw, sila'y mapupukaw sa isang makahulrang mensaheng pangsubok na nagbubunga ng dalawang uri ng mga mananamba.

Ang lahat ng linyang ito ay natutupad nang ganap at pangwakas sa panahon ng propetikong pagsubok na kinakatawan ng pagbuo ng larawan sa halimaw at ng halimaw. Nagtatapos ang pagsubok na iyon kapag nagsasara ang probasyon sa mga dalaga sa ilalim ng batas ng Linggo. Kaya, ang proseso ng pagsubok ng larawan ng halimaw—na paulit-ulit na inilalarawan bilang isang pagsubok na nagbubunyag kung sinu-sino ang nakaunawa sa mensaheng nabuksan—ay kinakatawan ng lahat ng mga linyang propetiko na ito. Sa Daniel 12, ang mga pantas na nakauunawa sa paglago ng kaalaman ay dumaraan sa isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok na inilalarawan bilang malilinis, mapaputi, at masusubok. Ang tatlong hakbang na iyon ay ang mga hakbang ng pagsumbat na dala ng Espiritu Santo, na kumakatawan sa pagsumbat tungkol sa kasalanan, sa katuwiran, at sa kahatulan. Ang tatlong hakbang na iyon ay ang Looban, ang Dakong Banal, at ang Dakong Kabanal-banal. Ang tatlong hakbang na iyon ay kinakatawan din sa tatlong anghel ng Apocalipsis 14 gayundin sa karanasan ni Daniel at ng tatlong mararangal na kasama niya sa unang kabanata. Doon una nilang napagtagumpayan ang isang pagsubok sa pagkain, pagkatapos ay isang pagsubok sa paningin, at sa wakas ay napagtagumpayan nila ang ikatlong pagsubok na ibinigay ng hari sa hilaga—na kinakatawan ni Nebukadnezar.

At tungkol sa apat na kabataang ito, pinagkalooban sila ng Diyos ng kaalaman at kasanayan sa lahat ng uri ng pag-aaral at karunungan; at si Daniel ay nagkaroon ng pagkaunawa sa lahat ng mga pangitain at mga panaginip. Pagdating sa katapusan ng mga araw na iniutos ng hari na iharap sila, ay ini harap nga sila ng pinuno ng mga eunuko kay Nebukadnezar. At ang hari ay nakipag-usap sa kanila; at sa kanilang lahat ay walang nasumpungang gaya nina Daniel, Hananias, Misael, at Azarias; kaya't sila'y tumayo sa harap ng hari. At sa lahat ng bagay ng karunungan at pagkaunawa na itinanong sa kanila ng hari, nasumpungan niya silang sampung ulit na higit kaysa sa lahat ng mga salamangkero at mga astrologo na nasa buong kaniyang kaharian. Daniel 1:17-20.

Ang huli sa tatlong pagsubok para kay Daniel at sa tatlong mararangal ay isang pagsubok na isinagawa ni Nebukadnezar; kaya't ito'y isang tipo na ang panghuling propetikong pagsubok na inilalarawan nina Daniel at ng tatlong mararangal ay tungkol sa Babilonya, sapagkat si Nebukadnezar ang hari—at sa Isaias kabanata pito, talata walo at siyam, itinatakda na ang isang hari, ang kabisera ng isang bansa, at ang “ulo” ay mapagpapalit na mga sagisag. Ang “ulo” ay kumakatawan sa ulo ng Makabagong Babilonya sa mga huling araw. Ang “ulo” na iyon sa mga

huling araw ay ang patutot sa Apocalipsis labimpito, na may nakasulat sa kanyang noo, “HIWAGA, BABILONIA NA DAKILA, INA NG MGA PATUTOT AT NG MGA KARUMALDUMAL SA LUPA.”

Ang huling propetikong pagsubok ng isandaang apatnapu't apat na libo ay may kaugnayan sa wastong o maling pag-unawa sa “ulo” ng makabagong Babilonia sa mga huling araw. Kabilang din sa kanilang huling pagsubok ang pag-unawa na ang makabagong Babilonia at ang Makabagong Roma ay mapagpapalit na mga sagisag, at samakatuwid ang “ulo” ng makabagong Babilonia ay yaon ding “ulo” sa alinmang linya, sapagkat sila ay mapagpapalit na mga sagisag.

"Ang sanlibutan ay lipos ng unos at digmaan at hidwaan. Gayunman, sa ilalim ng iisang pinuno—ang kapangyarihan ng Kapapahan—magkakaisa ang mga tao upang salungatin ang Diyos sa katauhan ng Kaniyang mga saksi." Testimonies, tomo 7, 182.

Si Daniel at ang tatlong mararangal ay nagpapakita na ang pangwakas na propetikong pagsubok—sapagkat ito'y laging isang pagsubok ukol sa propesiya—ay isang pagsubok hinggil sa paksa ng Roma; sapagkat ang ulo sa mga huling araw ay ang kapangyarihang papal, na inilarawan sa anyo ni Nebukadnezar, ang unang ulo ng Babilonya, na siyang personal na sumubok kay Daniel at sa tatlong mararangal. Ang alitang inilalarawan sa pamamagitan nina Daniel at ng tatlong mararangal ay nauna ring ipinahiwatig ng unang alitan sa saligang kasaysayan ng Adbentismo, gaya ng kinakatawan sa tsart ng 1843, na pinatnubayan ng kamay ng Panginoon at hindi dapat baguhin. Ang alitang kinakatawan sa tsart ng 1843 ay nakabatay sa pagtukoy kung si Antiochus Epiphanes o ang paganong Roma ang kapangyarihang nagtaguyod ng pangitain sa Daniel kabanata labing-isa, talatang labing-apat.

Sa kasaysayan ng mga huling araw, ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay susubukin sa kanilang pagkaunawang propetiko. Ang pagkaunawang propetiko ay itinatag ng ilang magkakaibang linya ng propesiya na nagpapatibay na ang pangwakas na pagsubok ay likás na propetiko. Ang pagsubok ay magiging progresibo at magwawakas sa pagpapamalas ng dalawang uri ng mga sumasamba.

Gaya ng inilarawan sa kabanata labindalawa ng Daniel, nagsisimula ang pagsubok kapag inalis ang selyo sa bagong propetikong liwanag, at ang unang pagsubok ay kung kainin ang mensahe o tanggihan ang mensahe. Ang pagsubok na iyon ay inilarawan ni Daniel bilang "pinadalisay," at ang kasunod na pagsubok ay tinawag ni Daniel na "ginawang maputi," at ang proseso ay nagtapos sa ikatlo at panghuling pagsubok na inilarawan bilang "sinubok." Ang ikatlo at panghuling pagsubok ang dako kung saan ang dalawang uri ay "sinusubok," at doon nahahayag kung sila'y may langis o wala.

Ang unang kabanata ng Daniel ay tuwirang tinutukoy ang huling pagsubok; kaya't tinutukoy ni Daniel ang pagsubok na kinakatawan bilang “ang pagbuo ng larawan ng halimaw,” na siyang “pagsubok na dapat pagtagumpayan ng bayan ng Diyos,” kapwa bago “sila ay maseselyuhan” at bago rin “magtapos ang probasyon” sa nalalapit na Batas ng Linggo.

Ang pagsubok kung paano nabubuo ang larawan ng hayop ay kinapapalooban ng propetikong pagsubok ng pag-unawa sa propetikong balangkas ng tatluhang pagkakaisa. Ang dragon, ang hayop, at ang bulaang propeta ay may tiyak na propetikong balangkas na nakasalig sa napakaraming saksing propetiko. Ang pag-unawa kung paano nagsasanib ang tatluhang pagkakaisa upang maging iisang propetikong kapangyarihan sa mga huling araw ay siya ring pag-unawa kung paano nabubuo ang larawan ng hayop.

Isang payak, ngunit masalimuot na paglalarawan ng kahalagahan ng pagkaunawa sa kung paano nabubuo ang larawan ng hayop sa mga huling araw ay ang patotoo ni Pablo hinggil sa taong makasalanan sa kabanata dalawa ng Ikalawang Tesalonica. Tinatalakay ni Pablo ang ugnayang propetiko ng Romang pagano at Romang papal, at sa paggawa niya nito, kinikilala niya na ang “ugnayang propetiko ng Romang pagano at Romang papal” ay isang paksa na nagbubunyag ng dalawang uri ng mga sumasamba.

May isang pangkat na umiibig sa katotohanan ng “ang makahulag ugnayan ng paganong Roma at ng papal na Roma,” at may isa pang pangkat na hindi umiibig sa katotohanang iyon at, dahil dito, tumatanggap ng matinding pagkalinlang. Ang makahulag ugnayan ng paganong Roma at ng papal na Roma na inilalahad ni Pablo ay isa lamang sa marami pang bahaging propetiko na kumakatawan sa ugnayan ng dalawang kapangyarihang iyon, at gayundin sa ugnayan ng dalawang kapangyarihang iyon sa Estados Unidos.

Ang paganong Roma ay ang dragon, ang Roma ng Papado ay ang halimaw, at ang Estados Unidos ay ang bulaan na propeta. Si Ahab ang dragon na hari ng sampung hari; siya ay kasal sa patutot na si Jezebel, na namumuno sa isang dalawahang pangkat ng mga bulaang propeta. Ang mga lalaking propeta ay ang mga propeta ni Baal, at ang mga saserdote ng lund ay kumakatawan sa diyosang si Ashtaroth. Sama-sama, inilalarawan nila ang bulaan na propeta ng mga huling araw na gumagawa ng isang larawan ng halimaw, gaya ng kinakatawan ng mga saserdotisa at ng mga lalaking propeta.

Ang dragon ay si Ahab, na sagisag ng sampung hari sa Pahayag labimpito, at siyang ikapitong kaharian sa walong kaharian. Ang ikaanim na kaharian ay ang Estados Unidos, ang mga huwad na propeta ni Jezebel; ang ikapitong kaharian ay ang sampung hari, ang Nagkakaisang mga Bansa, ang kapangyarihan ng dragon; at ang ikawalong kaharian, na buhat sa pito, ay ang ikalimang kaharian na tumanggap ng nakamamatay na sugat, na nabuhay na muli bilang ang ikawalo at pangwakas na kaharian, na siyang halimaw, na siyang ginagawan ng Estados Unidos, at pagkaraan ay ng buong sanlibutan, ng isang larawan ng halimaw, na siya ring larawan para sa halimaw.

Ang unang kabanata ng Daniel ay tumutukoy sa isang pangwakas na pagsubok na propetiko na may kinalaman sa pagkaunawa sa Roma bilang kinakatawan sa Salita ng Diyos. Ang Ikalawang Sulat sa mga Taga-Tesalonica ay tumutukoy na ang pangwakas na pagsubok na propetiko ay kinapapalooban ng kaliwanagan hinggil sa estruktura ng Makabagong Roma, bilang kinakatawan ng ugnayang propetiko at pampolitika sa pagitan ng Makapaganong Roma at ng Roma Papal.

Ipinakikita ng ikalawang kabanata ng Aklat ni Daniel na may isang lihim na inaalisan ng selyo sa mga huling araw at siyang sumusubok sa isandaan at apatnapu't apat na libo, sapagkat si Daniel at ang tatlong tapat na lalaki sa nasabing kabanata ay kumakatawan sa bayan ng Diyos sa mga huling

araw. Ang propetikong lihim na inaalisan ng selyo, at sa gayon ay sumusubok sa kanila, ay ang lihim na panaginip ni Nebukadnezar hinggil sa larawan ng mga hayop, na sa gayo'y kumakatawan sa panghuling pagsubok para sa isandaan at apatnapu't apat na libo, na siyang, gaya ng itinala ni Sister White, "ang pagbuo ng larawan ng hayop."

Ang pagsubok na kinakatawan ng ikalawang kabanata ng aklat ni Daniel ay nasa ilalim ng banta ng kamatayan. Bilang isang paglalarawan ng mga huling araw, pinagtitibay nito ang itinuro ni Pablo nang tinukoy niya ang matinding paglilinlang na dumarating sa mga hindi umiibig sa katotohanan. Sa kasaysayan ni Daniel, ang kaniyang pagkaunawa ay nagligtas sa mga pantas ng Babilonya, ngunit wala nang panahon ng palugit pagkaraan ng pangwakas na pagsubok ng mga huling araw.

Bawat linya ng kontrobersiya hinggil sa Roma bilang isang sagisag na ating natukoy ay nagbibigay ng tuwirang patotoo sa kontrobersiyang kasalukuyang nagaganap. Samantalang ang kilusan para sa batas ng Linggo ay sumusulong sa kadiliman, tinutukoy ng makahulang salita ng Diyos ang paglapit nito, bagaman iilan lamang ang mga kaluluwang anak ng araw, at yaong mga hindi anak ng araw ay samakatwid ay hindi namamalayan na ang buhangin ng panahong probasyonaryo ay mabilis na nauubos. Ito ay nagaganap sa kontekstong tinukoy ni Sister White, kung saan ang mga pangwakas na kilusan ay magiging mabilis. Noong Hulyo 2023, bumaba si Michael upang itindig ang Kanyang makapangyarihang hukbo, ngunit upang maging bahagi ng hukbo ay may isang makahulang gawain na dapat munang maisakatuparan, at ito ay natutupad sa kapaligirang pampulitika kung saan hinuhubog ang larawan ng hayop.

Ang gawaing propetiko na dapat maisakatuparan ay kinabibilangan ng pagkilala sa pagkakahubog ng larawan ng hayop. Ang mag-aaral ng propesiya ay dapat kumilala, sa pamamagitan ng mga pangyayaring nagaganap sa kasalukuyang kasaysayan, na ang mga relihiyoso at pampulitikang salik na magbubunga ng larawan ng hayop sa Estados Unidos ay nasa proseso na. Dapat ding kilalanin ng mag-aaral kung paano propetikong hinuhubog ang larawan ng hayop, gaya ng inilalahad sa Salita ng Diyos. Dapat din niyang kilalanin na habang ang larawan ng hayop ay hinuhubog sa Estados Unidos, ang wangis ng Diyos ay hinuhubog sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Dapat niyang maunawaan ang pagkakatulad ng kasaysayan ng mga huling araw sa karanasan ng mga Millerite noong umuunlad sa kanilang kasaysayan ang mensaheng Sigaw sa Hatinggabi, nang sila'y ginising sa katotohanang sila ay nasa panahon ng pag-antala ng talinghaga, at kaya sila mismo ang mga dalaga. Ang tatlong elementong ito ay bahagi ng propetikong pagsubok na nagsimulang magaganap noong Hulyo 2023.

"Line upon line," ang bawat kontrobersiya hinggil sa Roma na lumitaw sa kasaysayang Adventista ay banal na kasaysayan na muling nagaganap sa mga huling araw. Ang panghuling kontrobersiya hinggil sa Roma ay tuwirang bunga ng pagtanggap ng bayan ng Diyos na magising sa mensaheng dumating noong Hulyo 2023.

Pukawin ng Diyos ang Kaniyang bayan; kung mabigo ang ibang mga paraan, papasok sa gitna nila ang mga heresy, na magsasala sa kanila, ihihiwalay ang ipa sa trigo. Tinatawag ng Panginoon ang lahat ng nananampalataya sa Kaniyang salita na magising mula sa pagkakatulog. Dumating na ang mahalagang liwanag, angkop sa panahong ito. Ito ay

katotohanang biblikal, na naglalahad ng mga panganib na nasa mismong harapan natin. Ang liwanag na ito ay nararapat na maghatid sa atin sa masikhay na pag-aaral ng Kasulatan at sa lubhang masusing pagsusuri ng mga paninindigang ating pinanghahawakan. Ibig ng Diyos na ang lahat ng mga implikasyon at mga paninindigan ng katotohanan ay saliksikin nang lubusan at matiyaga, kalakip ang panalangin at pag-aayuno. Huwag magpakasiya ang mga mananampalataya sa mga haka-haka at malabong mga kaisipan tungkol sa kung ano ang bumubuo sa katotohanan. Ang kanilang pananampalataya ay dapat na matibay na nakasalig sa Salita ng Diyos, upang kapag dumating ang panahon ng pagsubok at iharap sila sa mga kapulungan upang sumagot ukol sa kanilang pananampalataya, sila'y makapagbigay ng dahilan ng pag-asang nasa kanila, na may kaamuan at takot.

Pukawin, pukawin, pukawin. Ang mga paksang iniharap natin sa sanlibutan ay dapat maging buhay na realidad sa atin. Mahalaga na, sa pagtatanggol ng mga doktrinang itinuturing nating mga saligang artikulo ng pananampalataya, ay huwag nating pahintulutan ang ating mga sarili na gumamit ng mga pangangatwirang hindi ganap na matibay at wasto. Maaaring sapat ang mga ito upang mapatahimik ang isang sumasalungat, ngunit hindi nila pinarangalan ang katotohanan. Dapat nating iharap ang matitibay na pangangatwiran, na hindi lamang makapatahimik sa ating mga katunggali, kundi makatatagal din sa pinakamahigpit at pinakamasusing pagsusuri. Sa mga nagsanay ng sarili bilang mga debatista ay may malaking panganib na hindi nila hahawakan ang Salita ng Diyos nang makatarungan. Sa pakikiharap sa isang katunggali, dapat nating maging taimtim na pagsisikap na iharap ang mga paksa sa paraang makapagpukaw ng paninindigan sa kaniyang isipan, sa halip na hangarin lamang na magbigay ng kumpiyansa sa mananampalataya.

"Anuman ang maging pagsulong ng katalinuhang pantao, huwag niyang isipin, kahit isang saglit man, na hindi na kailangan ang masusi at walang patid na pagsaliksik sa Kasulatan upang magtamo ng higit na liwanag. Bilang isang bayan, tayo ay tinawag na bawat isa ay maging mga mag-aaral ng propesiya. Dapat tayong magbantay nang may kasigasigan upang matalos ang anumang sinag ng liwanag na iharap ng Diyos sa atin. Dapat nating sagapin ang mga unang kislap ng katotohanan; at sa pamamagitan ng mapanalanging pag-aaral ay makakamtan ang higit na malinaw na liwanag, na maiharap sa iba." Testimonies. Tomo 5, 708.

Ang mga Protestante noong panahon ni Miller ay tumangging pasakop sa mga tuntunin ng balarila, at piniling ipagsawalang-bahala ang salitang "also" sa talatang labing-apat, na, ayon sa balarila, itinatakda na ang "the robbers of thy people" ay kumakatawan sa isang bagong kapangyarihang ipinakilala sa daloy ng mga pangyayaring kinakatawan sa mga talatang kinaroroonan ng talatang labing-apat. Ganoon din ang ginawa ni Uriah Smith nang ipagsawalang-bahala niya ang ebidensiyang pangbalarila na nagpapatunay na ang hari sa hilagaan sa talatang tatlumpu't anim at, kalaunan, sa talatang apatnapu, ay kinakailangang siya ring hari sa hilagaan na naging paksa mula pa sa talatang tatlumpu't isa.

Sa kasalukuyan, yaong mga nagtuturo na ang Estados Unidos ang "robbers" ay gumagamit ng isang sipi mula kay Sister White na kinikilala ang kapangyarihang papa at ang Estados Unidos bilang dalawang pangunahing kapangyarihang manguusig sa mga huling araw, at binabaluktot ang

gramatika upang ipangatwiran na ang pagbanggit sa "old world" na ginagamit ni Sister White upang tukuyin ang Europa ay sa katunayan kumakatawan sa nakaraang kasaysayan. Pinatutunayan ng gramatika sa nasabing sipi na mali ang palagay na ito, at ang paraan ng paggamit ni Sister White ng "old world" sa nasabing sipi ay kaayon ng paraan ng paggamit niya nito sa iba pang dako ng kaniyang mga sulatin. Sa paggawa niya nito, sumasang-ayon din siya sa mga historyador na gumagamit ng pariralang "old world" kaugnay ng "new world" upang makilala ang kaibhan sa pagitan ng Europa at ng mga Amerika.

Ang Romanismo sa Lumang Daigdig at ang apostatang Protestantismo sa Bagong Daigdig ay tatahakin ang kaparis na landas sa pakikitungo sa mga gumagalang sa lahat ng banal na alituntunin. Ang Dakilang Tunggalian, 615.

Batay sa balarila, ipinahihiwatig ng pariralang "will pursue" na ang dalawang kapangyarihang kinakatawan ng "lumang daigdig" at ng "bago" ay kapwa "magsusulong" ng pag-uusig sa bayan ng Diyos sa mga huling araw, at salungat sa wastong balarila ang ipakahulugan na ang pangungusap na ito'y tumutukoy sa "lumang daigdig" bilang nakalipas na kasaysayan, at sa "bago" bilang tumutukoy sa mga huling araw. "Linya sa linya," ang lahat ng dating sigalot ng Roma ay nagpapatid sa mga mag-aaral ng propesiya sa mga huling araw na, kapag sila'y nagising, ang pagsubok ng larawan ng hayop ay sasaklaw sa isang kalagayan kung saan nahahayag ang wastong pagkakakilanlan ng mga mandarambong ng iyong bayan. Ang wastong pagkaunawa sa "mga mandarambong" ay inilahad sa tsart ng mga pionero noong 1843, at kaya ito ay isang katotohanang saligan na pinagtibay ng awtoridad ng Espiritu ng Propesiya. Ito'y nagsasaad na kapag ang mga mag-aaral ng propesiya ay nagising sa kanilang huling pagsubok, ang paksa ng "mga mandarambong" ay magsasagisag din ng panghuling pagsalakay laban sa mga katotohanang saligan at sa Espiritu ng Propesiya.

Ipagpapatuloy namin ang mga kaisipang ito sa susunod na artikulo.